

42. ÍRÁS

ENERGIA — ELME ÉS ANYAG

AVILÁGEGYETEM alapja anyagi abban az értelemben, hogy minden létezés az energián alapul, és a tiszta energiát az Egyetemes Atya szabályozza. Az Egyetemes Abszolút létezését és jelenlétét örök emlékként jelző és bizonyító egyetlen dolog éppen az erő, az energia. A paradicsomi Jelenválóktól jövő eme hatalmas energiafolyam soha nem gyengült, nem apadt el; a végtelen gondviselés még soha nem szakadt meg.

² A világegyetem-energia irányítása mindig összhangban van az Egyetemes Atya sajátakaratóval és végtelen bölcsességű parancsaival. A megnyilvánult erőter és a körforgásban lévő energia e személyes irányítását az Örökkévaló Fiú párhuzamos cselekedetei és döntései mellett a Fiú és az Atya egyesített céljait megvalósító Együttes Cselekvő is módosítja. Ezek az isteni lények személyesen és egyénként cselekszenek; ezen kívül közel végtelen számú alárendelt személyében és erőterében is működnek, melyek mindegyike másként fejezi ki az örök és isteni célt a világegyetekek mindenségében. De az isteni erőter e működési és átmeneti változatai vagy átalakulásai semmiben sem csökkentik annak az állításnak az igazságtartalmát, hogy minden erő-energia a minden dolog középpontjában lévő személyes Isten végső ellenőrzése alatt áll.

1. A PARADICSOMI ERŐK ÉS ENERGIÁK

¹ A világegyetem alapja anyagi, az élet lényege azonban szellem. A szellemek Atyja a világegyetekek ősapja is; az Eredeti Fiú örökkévaló Atyja egyúttal az eredeti mintának, a Paradicsom Szigetének az örökkévalóság-forrása is.

² Az anyag — az energia — (mert azok csak különböző megnyilvánulásai ugyanannak a mindenségrendi valóságnak) világegyetemi jelenségként eredendően az Egyetemes Atyában rejlik. „Minden őbenne áll fenn.” Úgy tűnhet, hogy az anyag belső tulajdonsága az energia és hogy magában erőtereket tartalmaz, de a mindezen fizikai jelenségekben megmutatkozó energia gravitációs vonalai a Paradicsomból erednek és attól függenek. Az első mérhető energiafajta, az ultimaton középponti forrása a Paradicsom.

³ ¶ Létezik egy, az anyagban eredendően meglévő, a világegyetemi térben pedig jelen lévő, az Urantián ismeretlen energiafajta. Amikor e felfedezésre végül sor kerül, a tudósok úgy fogják érezni, hogy megoldották, legalábbis majdnem megoldották az anyag rejtélyét. És ekkorra egy lépéssel közelebb jutottak a Teremtőhöz; ekkorra az isteni műtűdás újabb fokát sajátították el; csakhogy ekkorra

semmilyen értelemben nem találták meg Istent, és nem alapították meg a Paradicsom mindenségrendi eljárásától és az Egyetemes Atya késztetést jelentő céljától független létezését az anyagnak, működését a természeti törvényeknek.

⁴ A még nagyobb mértékű fejlődést és a további felfedezéseket követően, miután az Urantia a maival össze nem mérhető nagyságú tudásra tett szert, bár esetleg szabályozni tudjátok majd az anyag villamos egységeinek energiatranszformációit a fizikai megnyilvánulásaik megváltoztatásáig is — tehát minden ilyen lehetséges haladás ellenére a tudósok sohasem lesznek képesek arra, hogy anyagi atomot teremtsenek vagy energiavillanást hozzanak létre vagy az anyagba valaha is olyasmit vigyenek be, amit életnek hívunk.

⁵ ¶ Az energia létrehozása és az élet adományozása az Egyetemes Atyának és az ő társ-Teremtő személyiségeinek előjoga. Az energia és az élet, a paradicsomi erő egyetemes és egyesített folyamata az Istenségekből szakadatlanul áramlik ki az egész térbe. Ez az isteni energia átjárja a teremtésszösszességet. Az erő-szervezők indítják be azokat a változtatásokat és hajtják végre azokat a módosításokat a térerőben, melyek következménye az energia; az energiát az erőter-irányítók alakítják át anyaggá; így születnek meg az anyagi világok. Az élethordozók indítják el azokat a folyamatokat a halott anyagban, melyet életnek, anyagi életnek hívunk. Az anyagi világ és a szellemi világ közötti átmeneti teremtésrészekben a Morontia Erőter-felügyelők működnek hasonlóképpen. A felsőbbrendű szellem Teremtők az energia isteni formáiban hasonló folyamatokat indítanak be, és innen erednek az értelmes élet felsőbb szellemformái.

⁶ ¶ Az isteni rendre szabott energia a Paradicsomból indul ki. Az energia — a tiszta energia — az isteni szerveződés természetének része; úgy formálták meg, hogy hasonlatos legyen az egybefoglalt három Istenhez, ahogyan ők a világegyetekek mindenségének központjaiban működnek. És a teljes erő a Paradicsomba van bekötve, a paradicsomi Jelenválókból indul ki és oda is tér vissza, és lényegében az okozatlan Ok — az Egyetemes Atya — megnyilvánulása; és az Atya nélkül semmi sem létezne, ami létezik.

⁷ Az önmagától létező Istenségtől eredő erő önmagában örökké létezik. Az erő-energia sohasem hibásodik meg, elpusztíthatatlan; a Végtelen e megnyilvánulásai korlátlan átalakulás, végtelen változás és örökkévaló átváltozás tárgyává lehetnek; de semmilyen elképzelhető formá-

ban vagy mértékben sem szűnhetnek meg vagy szűnnek meg létezni. De az energia, noha a Végtelenből ered, nem végtelenül nyilvánul meg; az éppen megalkotott világminőségnek külső határai vannak.

⁸ Az energia örök, de nem végtelen; mindig érzékeny a Végtelenség mindent felölelő vonzására. Az erő és az energia örökké mozgásban marad; lévén, hogy a Paradicsomból indultak, oda is kell visszatérniük, még ha korszakok sorozatának kell is eltelnie az előírt kör megtételéhez. Ami a paradicsomi Istenségtől ered, annak csakis paradicsomi úti célja vagy istenségi végzete lehet.

⁹ ¶ És mindez igazolja a feltevésünket egy körön visszatérő, némiképp korlátozott, de rendezett és nagykiterjedésű világegyetemek mindenségének létezéséről. Ha nem így lenne, akkor előbb-utóbb valahol energiafogyást észlelnénk. Minden törvény, szervezet, kormányzat és a világegyetem felfedezőinek bizonyítékai — mind egy végtelen Isten létezésére utalnak ugyan, de még csak egy véges világegyetem, a végtelen lét forgásának létezésére, mely jó közelítéssel korlátlan, ám a végtelennel szembeállítva véges.

2. A VILÁGEGYETEM NEM-SZELLEMI ENERGIARENDSZEREI (A FIZIKAI ENERGIÁK)

¹ Igen nehéz megfelelő szavakat találni az angol nyelvben a különféle — fizikai, elmei vagy szellemi — erő- és energiaszintek megjelölésére és leírására. E beszámolóokban nem használhatók az általatok elfogadott erő, energia és erőter meghatározások. A nyelv fogyatékoságai miatt e kifejezéseket kénytelenek vagyunk többes értelemben használni. Ebben az írásban például az *energia* a megnyilvánuló mozgás, hatás és potenciál minden szakaszát és formáját jelöli, míg az *erőt* a gravitáció előttire, az *erőteret* pedig a gravitáció utánira, mint energiaszakaszokra alkalmazzuk.

² Mindazonáltal megkísérlem csökkenteni a fogalomzavart azzal, hogy a mindenségrendi erő, a kilépő energia és a világegyetemi erőter — a fizikai energia — következő osztályozásának elfogadását javaslom:

³ ¶ 1. *Térpotenciál.* Ez a Korlátlan Abszolút megkérdőjelezhetetlen szabad térjelenléte. E fogalom kiterjesztése maga után vonja a Korlátlan Abszolút működési teljességének szerves részét képező világegyetemi erő-tér potenciált, míg e fogalom tartalma magába foglalja a mindenségrendi valóság teljességét — a világegyetemeket — mely a kezdet és vég nélküli, soha nem mozduló, változatlan Paradicsom Szigetéből örökmód áradt ki.

⁴ A Paradicsom alsó részének sajátos jelenségei valószínűleg három abszolút erőjelenlétet és erőtevékenységet takarnak: a Korlátlan Abszolút forgásponti körzete, magának a Paradicsom Szigetének körzete, és bizonyos nem azonosított kiegyensúlyozó és kiegyenlítő közvetítők vagy rendeltetések beavatkozási körzete. Ezek a hármas-egyközepű körzetek alkotják a mindenségrendi valóság paradicsomi körének középpontját.

⁵ A térpotenciál a valóság előtt létezik; az a Korlátlan Abszolút területe és csak az Egyetemes Atya személyes hatalmára érzékeny, függetlenül attól, hogy az Elsőrendű Fő-erőszervezők jelenléte láthatólag módosíthatja is.

⁶ A térpotenciál elnevezése az Uverszán ABSZOLUTA.

⁷ ¶ 2. *Elsőfajú erő.* Ez jelenti az első alapvető változást a térpotenciálban és talán ez a Korlátlan Abszolút egyik alsó-paradicsomi rendeltetése. Tudjuk, hogy az alsó-Paradicsomból kiinduló térjelenlét némiképp módosul a bejövőhöz képest. De függetlenül minden ilyen esetleges kapcsolattól, a térpotenciál közvetlenül észlelhető átalakítása elsőfajú erővé nem más, mint az élő paradicsomi erő-szervezők feszültségjelenlétének elsőrendű szétválasztó működése.

⁸ A tétlen és magvábanvaló erő a Meglényegített Elsőrendű Fő-erőszervezők térjelenlétéből származó ellenállás következtében válik tevékeny és elsőfajúvá. Az erő kilép a Korlátlan Abszolút kizárólagos területéből a sokszoros válaszok — a Cselekvő Isten keltette bizonyos eredeti mozgásokra, majd az Egyetemes Abszolúttól kisugárzó, bizonyos kiegyenlítő mozgásokra adott válaszok — birodalmaiba. Az elsőfajú erő láthatóan az abszolútság mértékének megfelelően válaszol a tapasztalás-meghaladó okozati folyamatokra.

⁹ Az elsőfajú erő alatt néha *tiszta energiát* értenek; az Uverszán úgy nevezzük, hogy SZEGREGÁTA.

¹⁰ ¶ 3. *Kilépő energiák.* Az elsőrendű erő-szervezők tétlen jelenléte elégséges a térpotenciál elsőfajú erővé alakításához, és ugyanezen erő-szervezők ezen a beindított téren kezdik meg első és tevékeny műveleteiket. Az elsőfajú erő rendeltetése, hogy két különböző átalakulási szakaszon menjen át az energia kisugárzás birodalmaiban, mielőtt világegyetemi erőterként megjelenik. A kilépő energia e két szintje:

¹¹ ¶ a. *Hatóenergia.* Ez erő-irányította, tömeg-mozgatta, nagyfeszültségű és erőszakos megnyilvánulású energia — az elsőrendű erő-szervezők tevékenysége révén mozgásba lendült óriási energiarendszerek. Ez az elsőrendű vagy hatóenergia nem egyből válaszol határozottan a

Paradicsom gravitációs vonzására, bár valószínűleg összmennyiség jellegű vagy tér-irányultsági választ ad a Paradicsom alsó részéből eredő abszolút hatások együttes csoportjára. Amint az energia a Paradicsom körön visszatérő és abszolút-gravitációs vonzásának szintjét eléri, az elsőrendű erőszervezők átadják a helyet másodrendű társaiknak.

¹² ¶ b. *Gravitációs energia.* Az ekkor megjelenő, a gravitációra érzékeny energia a világegyetemi erőter potenciálját hordozza és belőle válik minden világegyetemi anyag tevékeny őse. Ez a másodrendű vagy gravitációs energia a Tapasztalás-meghaladó Társ-főerőszervezők által kialakított nyomás-jelenlét és feszültség-irányultságok eredménye. A térenergia ezen erőbefolyásolók munkájának következtében a hatóenergia szakaszról gyorsan átmegy a gravitációs szakaszba, s így közvetlenül a paradicsomi (abszolút) gravitáció körön visszatérő hatása alá kerül, miközben a térenergia az egyenes irányú gravitációs vonzásra is mutat bizonyos válaszpoteenciált, mely az energia és az anyag elektron- és elektron-utáni szakaszaiban nem sokkal ez után megjelenő anyagtömegre sajátosan jellemző. A gravitációs visszahatás megjelenésével a Társ-főerőszervezők kilépnek a tér energia-viharaiból, feltéve, hogy a Világegyetemi Erőtér-irányítók ilyen tevékenységi területre kijelölhetők.

¹³ ¶ Meglehetősen bizonytalanok vagyunk az erő kialakulása kezdeti szakaszainak egyértelmű megmagyarázásában, de a Végleges értelmes beavatkozását mindkét kilépő energia megnyilvánulásában észleljük. A hatóenergiát és a gravitációs energiát, amikor együtt kezeljük, ULTIMÁTA néven nevezzük az Uverszán.

¹⁴ ¶ 4. *Világegyetemi erőter.* A térerő térenergiává és így gravitáció szabályozta energiává alakul. A fizikai energia ekképp eljutott arra a pontra, hogy az erőter csatornáiba vezetessen és a világegyetemi Teremtők különböző céljaira rendelkezésre bocsáttasson. E munkát a nagy világegyetemben — a szervezett és lakott teremtrészekben — a fizikai energia sokoldalú irányítói, központjai és szabályozói folytatják. A Világegyetemi Erőtér-irányítók a hét felsőbb-világegyetem jelenlegi energiarendszerét alkotó harminc energiaállapotból huszonegyet többé-kevésbé tökéletes ellenőrzés alatt tartanak. Az erőter-energia-anyag e területe a Legfelsőbb tér-idő-felügyelete alatt álló Hétszeres értelmes tevékenységének tartománya.

¹⁵ A világegyetemi erőter tartományára az Uverszán úgy utalunk, mint GRAVITA.

¹⁶ ¶ 5. *Havona-energia.* E beszámoló gondolatmenete szerint végigkövettük az átalakuló térerő útját a Paradicsom felé, szintről szintre, egészen az idő és tér világegyetemeinek ama szintjéig, ahol az energia-erőtér működik.

A Paradicsom felé tovább haladva következik a központi világegyetemre jellemző, előbb-létezett energiaszakasz. Úgy tűnik, hogy az evolúciós körforgás itt visszafordul önmagába; az energia-erőtér a térpoteenciálhoz vagy az elsőfajú erőhöz egyáltalán nem hasonlító erővé kezd visszaalakulni látszólag. A Havona-energiarendszerek nem ketősek; azok hármasság jellegűek. Ez a paradicsomi Háromságért tevékenykedő Együttes Cselekvő lételvi energiaterülete.

¹⁷ A Havona ezen energiáit az Uverszán TRIÁTA néven ismerik.

¹⁸ ¶ 6. *Tapasztalás-meghaladó energia.* Ez az energiarendszer a felsőbb paradicsomi szinten, illetőleg szintből működik és kizárólag az abszonit népeiséggel kapcsolatban. Uverszai neve TRANOSZTA.

¹⁹ ¶ 7. *Monota.* Az energia közeli rokonságban van az isteniséggel, amikor az paradicsomi energia. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy a monota a Paradicsom élő, nem-szellem energiája — az Eredeti Fiú élő, szellem energiájának örök kiegészítője — így az Egyetemes Atya nem-szellemi energiarendszere.

²⁰ Nem tudunk különbséget tenni a paradicsomi szellem és a paradicsomi monota *természete* között; látszólag egyformák. A nevük különbözik, de nektek nemigen tudnánk sok mindent elmondani egy olyan valóságról, melynek szellemi vagy nem-szellemi megnyilvánulásai kizárólag a *megnevezés* alapján különböztethetők meg.

²¹ ¶ Tudjuk, hogy a véges teremtmények az Egyetemes Atya imádatát a Hétszeres Isten és a Gondolatigazítók segítségével élhetik át, de abban kételkedünk, hogy az abszolút el nem érő akármilyen személyiség, legyenek azok akár erőter-irányítók, képes lenne az Első Nagy Forrás és Központ energia-végtelenségét felfogni. Egy biztos: Ha az erőter-irányítók ismerik is a térerő átalakításának eljárását, nekünk, többieknek akkor sem fogják elárulni a titkot. Véleményem szerint az erőszervezők működését ők sem értik teljesen.

²² Maguk az erőter-irányítók energiái folyamatszabályozók; azaz jelenlétükkel az energiát bomlásra, rendeződésre vagy egységbe szerveződésre bírják. És mindebből következik, hogy az energiában eredendően lennie kell valaminek, ami magát az energiát az erőteri entitások jelenlétében ilyen működésre kényszeríti. A Nebadon melkizdekjei a mindenségrendi erő világegyetemi erőterre alakulásának jelenségét már régóta az „isteniség hét végtelenségének” egyikeként tartják számon. És a helyi világegyetemi felemelkedések e pontján ennél többet nem tudhatunk meg.

²³ ¶ Figyelmelen kívül hagyva azt a tényt, hogy nem tudunk mindent a mindenségrendi erő eredetéről, természetéről és átalakulásairól, alaposan ismerjük a kilépő energia összes viselkedési szakaszát attól a pillanattól kezdve, hogy az energia közvetlenül és tökéletesen válaszol a paradicsomi gravitációra — vagyis nagyjából attól kezdve, hogy a felsőbb-világegyetemi erőter-irányítók megkezdik működésüket.

3. AZ ANYAG OSZTÁLYOZÁSA

¹ Az anyag, a központi világegyetemet kivéve, mindenhol ugyanolyan. Az anyag fizikai tulajdonságait az határozza meg, hogy az alkotó részecskék milyen keringési sebességgel rendelkeznek, mekkora a keringő alkotórészek száma és mérete, azok milyen távol vannak a magtól, illetőleg mekkora az anyagot kitöltő térrész, valamint függ bizonyos, az Urantián eddig még fel nem fedezett erők jelenlététől is.

² A különféle napok, bolygók és égitestek körében tíz nagy anyagcsoport létezik:

³ ¶ 1. Ultimatikus anyag — az anyagi létezés első fizikai egységei, azok az energiárészecskék, melyekből az elektronok felépülnek.

⁴ ¶ 2. Elektronszint alatti anyag — a napok folyékonygázainak robbanékony és taszító hatású állapota.

⁵ ¶ 3. Elektron-anyag — az anyagi szerveződés villamos állapota — elektronok, protonok és különféle egyéb részecskék, melyek elektron-csoportokat képeznek.

⁶ ¶ 4. Atomszint alatti anyag — a forró napok belsejében nagy mennyiségben előforduló anyag.

⁷ ¶ 5. Szétesett atomok — a kihűlő napokban és a világuűrben fordulnak elő.

⁸ ¶ 6. Ionizált anyag — villamosság, hőhatás vagy röntgensugárzás és oldószerek által a külső (vegyileg hatóképes) elektrónhéjuktól megfosztott atomok halmaza.

⁹ ¶ 7. Atomi anyag — az elemi szerveződés vegyi állapota, a molekuláris vagy látható anyag alkotóelemei.

¹⁰ ¶ 8. Az anyag molekuláris állapota — mint az Urantián szokványos körülmények között viszonylag állandósult állapotban előforduló anyag.

¹¹ ¶ 9. Radioaktív anyag — a nehezebb elemek bomlási hajlama és tevékenysége nem túl magas hőmérséklet és csökkenő gravitációs nyomás mellett.

¹² ¶ 10. Összeomlott anyag — a kihűlt, illetőleg halott napok belsejében található, viszonylag állandósult állapotú anyag. Ez az anyagforma nem igazán nyugalmi állapot; bizonyos ultimatikus-, sőt elektron-működés is észlelhető, de ezek az egységek nagyon közel vannak egymáshoz, és a keringési idejük is nagyon rövid.

¹³ ¶ A fenti osztályozás alapja inkább az anyag szerveződése, mintsem a teremtett lények által észlelhető forma. Nem veszi figyelembe sem az energia kilépés előtti szakaszait, sem az anyagnak a Paradicsomon és a központi világegyetemben lezajló örök keletkezését.

4. AZ ENERGIA ÉS AZ ANYAG ÁTALAKULÁSAI

¹ A fény, a hő, a villamosság, a mágnesesség, a vegyi folyamatok, az energia, és az anyag — eredetében, természetében és rendeltetésében — az Urantián eddig még fel nem fedezett egyéb anyagi valóságokkal együtt egy és ugyanazon dolog.

² A fizikai energia közel végtelen számú átalakulását nem értjük teljesen. Az egyik világegyetemben fényként, egy másikban fényként és hőként, egy továbbiiban pedig az Urantián ismeretlen energiaformákként jelenik meg; sokmillió év elteltével esetleg valamilyen nyughatatlan, hullámzó villamos energia vagy mágneses erőter formájában tűnik fel újra; később pedig, egy következő világegyetemben átalakulások sorozatán áteső, változó anyag formájában jelenik meg, hogy aztán a teremtésrészek valamely hatalmas pusztító eseményében fizikailag eltűnjön. Ez után, számtalan korszakon és majdnem végtelenszámú világegyetem csaknem végtelen bejárása után, ugyanez az energia újból kilép és számtalanszor megváltoztatja formáját és potenciálját; és így zajlanak az átalakulások az egymást követő korszakokon át és szerte a számtalan teremtésrészben. Az anyag töretlenül így halad előre, az időben változva, de az örökkévalósági körforgásnak mindig megfelelően; és még ha sokszor akadályoztatik is a forráshoz való visszatérésben, sohasem függetlenedik attól, és mindig azon az úton halad, amelyen a Végtelen Személyiség elindította.

³ Az erőter-központok és segítők nagy gondot fordítanak arra, hogy az ultimatikus az elektron pályájára és keringésére állítsák. E különleges lények az anyagivá lényegített energia alapegységeinek, az ultimatikusoknak a szintjén való szakszerű beavatkozás révén képesek az erőter-szabályozásra és összehangolásra. Ők az e kezdetleges állapotban keringő energia urai. A fizikai szabályozókkal együttműködve képesek hatásosan szabályozni és irányítani az energiát még a villamos szintre, az úgynevezett elektron-szakaszba való átalakulása után is. Befolyásuk azonban jelentősen csökken, amikor az elektronmód szervezett energia az atomi rendszerek örvényébe kerül. Ezen anyagiasulás után ezek az energiák teljesen az egyenes irányú gravitáció vonzó hatása alá kerülnek.

⁴ A gravitáció nagymértékben hat az erőter-mezőkre, valamint az erőter-központok és a fizikai szabályozók

energiacsatornáira, de e lények — ellengravitációs felruházottságaik gyakorlása révén — kizárólag ellentett hatással vannak a gravitációra.

⁵ A hideg- és más hatások alkotó munkával alakítják át az ultimatonokat elektronokká szerte a térben. A hő az elektron-tevékenység mértékét jellemzi, míg a hideg pusztán a hő — az összehasonlítható energiatartalék — hiányát, a tér általános erő-töltésének állapotát jelzi, feltéve, hogy sem kilépő energia, sem szervezett anyag nincs jelen és nem válaszol a gravitációra.

⁶ A gravitáció jelenléte és hatása az, ami megakadályozza az elméleti abszolút nulla fok kialakulását, mert még a csillagközi térben sincs ilyen alacsony hőmérséklet. A teljes rendezett térben található a gravitációra érzékeny energiaáramlások, erőtér-körök és ultimatonikus tevékenységek, valamint szerveződő elektron-energiák is. A tér gyakorlatilag nem üres. Még az Urantia légköre is folyamatosan vékonyodik a felszíntől mért magasság függvényében, és mintegy négyezrenyolcszáz kilométernyi távolságban elkezd áttűnni a világegyetem e részének átlagos téryanagává. A Nebadonban ismert legritkább tér köbhüvelykje [16,4 köbcéntiméter] nagyjából száz ultimatonot tartalmaz — ez egy elektron egyenértéke. Az ilyen ritka anyag már gyakorlatilag üres térnek tekinthető.

⁷ A hőmérséklet — a meleg és a hideg — az energia és az anyag evolúciós területein csak a gravitációhoz képest másodrendű jelentőségű. Az ultimatonok alázatosan engedelmessé válnak a szélsőséges hőmérsékleteknek. Az alacsony hőmérsékletek bizonyos elektron-szerveződési és atomi rendeződési formáknak kedveznek, míg a magas hőmérsékletek az atomok bomlásának és az anyag szétesésének különféle formáit segítik elő.

⁸ Ha az anyagot bizonyos belső csillagállapotok hője és nyomása éri, akkor a legegyszerűbb szerveződések kivételével az anyag felbomolhat. A hő hatása tehát jelentősen felülmúlhatja a gravitációs állandóságot. De az ultimatonot hatóenergiává visszaalakító csillaghő vagy nyomás nem ismert.

⁹ A napok tűző sugarai az anyagot különböző állapotú energiákká képesek alakítani, de a sötét világok és a teljes külső tér az elektron- és ultimaton-működést egészen addig a pontig lassíthatja, hogy ezek az energiák átalakulnak a teremtésrészek anyagává. A hasonló elektron-csoportosulások, valamint a radioaktív anyag számos alapszerveződése a nyílt tér szélsőségesen alacsony hőmérsékletében képződik, később pedig az anyagivá lényegülő energia nagyobb egységeivel összekapcsolódva magasabb szervezett-ségi szintre jut.

¹⁰ Az energia és az anyag e soha véget nem érő átalakulásainak vizsgálatakor számolni kell a gravitációs nyomással

és az ultimatonikus energiáknak a meghatározott hőmérsékleti, sebességi és keringési feltételek mellett fellépő ellengravitációs viselkedésével. A hőmérséklet, az energia-áramok, a távolság, és az élő erő-szervezők és az erőtér-irányítók jelenléte ugyancsak közrejátszik az energia és az anyag minden átalakulási jelenségében.

¹¹ Az anyagbeli tömegnövekedés egyenlő az energiatartalom növekedése osztva a fénysebesség négyzetével. Erőtani értelmezésben a nyugalomban lévő anyag által végezhető munka egyenlő az alkotórészeknek a paradicsomi indulástól számított összegyűjtéséhez szükséges energia, levonva az átmenet során legyőzött erők ellenállását és az anyagi részek által egymásra kifejtett vonzást.

¹² ¶ Az ólom két különböző atomtömege is az anyag elektron-szerveződés előtti formáinak létezését jelzi. Az ólom eredeti formájában alig nagyobb tömegű, mint az urán bomlásakor rádium kisugárzódás mellett keletkező részecske; ez az atomtömeg-különbség jelenti az atomok bomlásakor fellépő energiavesztést.

¹³ ¶ Az anyag szerkezetének viszonylagos egységességét az a tény biztosítja, hogy az energia pontosan meghatározott adagokban nyelődik el, illetőleg bocsátódik ki, amelyeket az urantiai tudósok kvantumoknak neveztek el. Az anyagi teremtésrészekben érvényesített eme bölcs rend szolgálja a világegyetemek mozgásban maradását.

¹⁴ Az elektron- vagy más helyzetek megváltozásakor elnyelődő vagy kilépő energiamennyiség mindig „kvantumnyi” vagy annak valamely többszöröse, de az ilyen energia-egységek rezgés- vagy hullámszerű viselkedését kizárólag az adott anyagi szerkezet méretei határozzák meg. Az ilyen hullámjellegű energialüktetések kiterjedése 860-szorosa az ultimatonok, elektronok, atomok vagy más, hasonlóan viselkedő egységek átmérőjének. A kvantumviselkedés hullám-erőtani vizsgálatában meglévő állandó értelemzavart az energiahullámok összeadódása okozza: két hullámhegy alkothat egy kétszeres magasságú hullámhegyet, míg egy hullámhegy és egy hullámvölgy is összekeverülhet, s így kiolthatja egymást.

5. HULLÁMENERGIA MEGNYILVÁNULÁSOK

¹ Az Orvonton felsőbb-világegyetemben száz hullámenergia-sor létezik. Az energia-megnyilvánulások e száz csoportjából hatvannégyet többé-kevésbé már ismernek az Urantián is. A napsugárzás a felsőbb-világegyetemi sorozatban négy, a látható sugárzás egyetlen sávot fed le, e sorban a negyvenhatodikat. A következő csoportot az ibolyán túli sugárzás alkotja, míg tíz sávval feljebb a röntgensugarak találhatóak, ezeket pedig a rádium gamma-sugarai követik. Harminckét sávval a nap látható fényén túl

helyezkednek el a külső tér energiasugárzásai, amelyek nagyon gyakran összekapcsolódnak a nagy energiátartalmú, parányi-anyagi részecskesugárzásokkal. A látható napsugárzástól lefelé előbb a vörösön inneni sugárzás, harminc sávval lejjebb pedig a rádióhullámok csoportja található.

² ¶ A hullámenergia megnyilvánulásokat — az Urantia huszadik századi tudásszintjének megfelelően — a következő tíz osztályba lehet sorolni:

³ 1. *Ultimatonikus onneni sugarak* — az ultimatonok határhelyzeti keringései, amikor határozott formát kezdenek ölteni. Ez a kilépő energia első olyan szakasza, ahol hullámjelenségek észlelhetők és mérhetők.

⁴ ¶ 2. *Ultimatonikus sugarak*. Az energia összeállása az ultimatonok parányi szféráivá érzékelhető és mérhető rezgéseket kelt a tértartalomban. És a tudósok még jóval az ultimaton felfedezése előtt biztosan észlelni fogják az Urantiát bombázó eme sugárzások jelenségeit. Ezek a rövid hullámhosszú és nagy erejű sugarak képviselik az ultimatonok első működését, amint addig a pontig lassulnak, ahol az anyag elektron-szerveződése felé veszik az irányt. Amint az ultimatonok elektronokká állnak össze, sűrűsödés lép fel, ami viszont már energiátárolással jár.

⁵ ¶ 3. *A rövidhullámú térsugárzás*. Az összes tisztán elektron-rezgés között ezek a legrövidebb hullámhosszúak és az anyag e formájának az atomképződés előtti szintjét képviselik. Létrejöttük szélsőségesen magas vagy alacsony hőmérsékletet feltételez. Kétféle ilyen térsugárzás létezik: az egyik az atomok keletkezését kíséri, a másik pedig az atomok szétesését jelzi. A legnagyobb mennyiségben a felsőbb-világegyetem legsűrűbb síkjából, a Tejútból sugározódnak ki, mely egyúttal a külső világegyetemek legsűrűbb síkja is.

⁶ ¶ 4. *Az elektronszakasz*. Ez az energiaszakasz az alapja minden anyagiásulásnak a hét felsőbb-világegyetemben. Amint az elektronok magasabb keringési pályáról alacsonyabbra kerülnek, mindig kvantumok lépnek ki az atomból. Az elektronok ilyen pályaeltolódása a fényenergia jól meghatározott és egységes, mérhető részecskéinek kilépését vagy elnyelődését eredményezi, míg az egyes elektron az ütközés során fényenergia-részecskét ad le. A hullámenergia megnyilvánulások a pozitív magok és más elektronszakaszú részek működését is kísérik.

⁷ ¶ 5. *Gammasugarak* — az atomi anyag természetes bomlását kísérő kisugárzások. Az elektron-tevékenység e formájára a legjobb példa a rádium bomlását kísérő jelenségek csoportja.

⁸ ¶ 6. *A röntgensugarak csoportja*. Az elektronok lassulásának következő fokozatában keletkeznek a különböző csillagi eredetű, valamint a mesterségesen keltett röntgensugarak. Az elektron töltése villamos mezőt kelt; a

mozgás villamos áramot idéz elő; az áram pedig mágneses mezőt hoz létre. Ha az elektron hirtelen megáll, a keletkező elektromágneses zavar röntgensugárzást kelt; a zavar maga a röntgensugárzás. A csillagi eredetű röntgensugárzás azonos az emberi test átvilágítására gépileg előidézett sugárzással, azzal a különbséggel, hogy a hullámhossza egy kicsit nagyobb.

⁹ ¶ 7. A nap *ibolyán túli* vagy másként vegyi sugárzása és a különböző működési eredetű sugárzások.

¹⁰ ¶ 8. *A fehér fény* — a napok összes látható fénye.

¹¹ ¶ 9. *Vörösön inneni sugárzások* — az elektron-tevékenység csökkenése, mely még mindig közelebb van az észlelhető hőtartalmú szakaszhoz.

¹² ¶ 10. *Hertz-hullámok* — az Urantián rádiótávközlésre használt energiák.

¹³ ¶ Az emberi szem a felsorolt tíz hullámszerű energiáműködési szakaszból csak egy sávra, a közönséges napfény színeire érzékeny.

¹⁴ ¶ Az úgynevezett éter pusztán a térben előforduló erő- és energiacsoportok gyűjtőneve. Az ultimatonok, az elektronok és az energia más tömegszerveződésai az anyag egységes építőkövei, és a téren való átkelésük során valóban egyenes vonalban terjednek. A fény és az érzékelhető energia-megnyilvánulások minden más formája meghatározott energiárészecskék sorozatából áll, melyek egyenes vonalban haladnak, kivéve, ha gravitáció vagy más beavatkozó erő hat rájuk. Az, hogy az energiárészecskék e vonulatai hullámjelenségeket mutatnak bizonyos vizsgálódások során, valójában az egész tér egységes erő mezője, a feltételezett éter ellenállásának és az összeállt anyaghalmozok gravitációközi feszültségének tulajdonítható. Az anyag részecskefolytonossági hiányai, az energiasugarak kezdősebességével együtt okozzák az energia-anyag különféle formáinak hullámszerű megnyilvánulását.

¹⁵ A tértartalom gerjesztődése a gyorsan mozgó anyagi részecskék haladására hullámszerűen válaszol, éppen úgy, ahogy a hajó haladása során különböző magasságú és távok közötti hullámokat kelt a vízben.

¹⁶ Az elsőfajú-erő viselkedés a ti úgynevezett éteretekhez több tekintetben is hasonló jelenségeket idéz elő. A tér nem üres; az egész tér szférái egy, a mindent átható erő-energia hatalmas tengerében örvénylenek és fürdenek; még az atomok belső tere sem üres. Az éter azonban nem létezik, és éppen ennek a feltételezett éternek a hiánya teszi lehetővé, hogy a lakott bolygók ne zuhanjanak a napjukba és a keringő elektron ne essen bele az atommagba.

6. ULTIMATONOK, ELEKTRONOK ÉS ATOMOK

¹ Míg a világegyetemi erő tér-töltése egyenletes eloszlású és tagolatlan szerveződésű, addig az energia anyaggá való szerveződése során meghatározott méretű és tömegű elkülönült részecskékké sűrűsödik — ez nem más, mint tökéletes gravitációs válasz.

² A helyi vagy egyenes irányú gravitáció az anyag atomi szerveződésének megjelenésével lép működésbe. Az atomi szerveződés előtt álló anyag a röntgensugárzás és egyéb hasonló energiák hatására kismértékben érzékeny a gravitációra, de a szabad, nem kötött és töltetlen elektron-energia részecskék vagy a szabad ultimatonok semmilyen mérhető egyenes irányú gravitációs kölcsönhatást nem mutatnak.

³ ¶ Az ultimatonok kölcsönösen vonzzák egymást, és kizárólag a Paradicsom körön visszatérő gravitációs vonzásának engedelmessé válnak. Egyenes irányú gravitációs kölcsönhatás híján így a világegyetemi téráramlásban maradnak. Az ultimatonok gyorsuló keringésük során képesek eljutni addig a pontig, ahol részleges ellengravitációs viselkedést mutatnak, de az egyediségük elvesztéséhez szükséges szökési határsebességet az erőszervezőktől és az erőtér-irányítóktól függetlenül nem képesek elérni, nem tudnak visszatérni a hatóenergia-szakaszba. Az ultimatonok a valóságban csak akkor léphetnek ki a fizikai létállapotból, amikor egy kihűlő vagy haldokló nap hőtani okokra visszavezethető szétesésében vesznek részt.

⁴ ¶ Az Urantián ismeretlen ultimatonok sok fizikai működési szakaszon keresztül lassulva jutnak el az elektron-szerveződéshez szükséges keringési energiák megszerzéséig. Az ultimatonok háromféleképpen mozoghatnak: kölcsönös ellenállás a mindenségrendi erőnek, ellengravitációs potenciállal bíró egyedi keringések, és az egymással kölcsönhatásban álló száz ultimaton elhelyezkedése az elektronon belül.

⁵ Az elektronban a kölcsönös vonzás tartja össze a száz ultimaton; és egy átlagos elektronban soha sincs száznál se több, se kevesebb ultimaton. Egy vagy több ultimaton elvesztése megszünteti a jellemző elektronazonosságot, s így létrehozza az elektron tíz módosult formájának egyikét.

⁶ Az ultimatonok nem pályákat írnak le, illetőleg nem körökben keringenek az elektronokon belül, de a tengelykörüli forgási sebességükkel összhangban kijebbe kerülhetnek vagy csoportosulhatnak, és így meghatározzák a különböző elektron-méreteket. Ugyanez az ultimatonikus tengelykörüli forgási sebesség határozza meg a különféle elektron-egységek ellen- vagy együtthatásait is. Az elektron-anyag teljes elkülönülései és csoportosulásai, a

negatív és pozitív energia-anyagi testek villamos elkülönülésével együtt, az összetevők ultimatonikus kölcsönhatása által megteremtett, e különböző rendeltetések következményei.

⁷ ¶ Az egyes atomok átmérője a milliméter 1/4.000.000 részénél alig nagyobb, míg az elektron tömege a legkisebb atom, a hidrogén tömegének kicsivel több, mint 1/2.000 része. Az atommag sajátosságait meghatározó pozitív proton, noha nem nagyobb a negatív elektronnal, a tömege annak majdnem kétezerszerese.

⁸ ¶ Ha az anyagi tömeget addig lehetne nagyítani, hogy az elektroné elérné az uncia tizedét [2,84 gramm], akkor a mérete az arányosságot tartva a földével lenne egyenlő. Ha a protonnak — mely az elektronnal ezernyolcszázszor nehezebb — a térfogatát tízfélszerre nagyíthatnánk, akkor, a helyes arányokat megtartva, a tű fejének átmérőjét akkorára kellene növelni, mint a föld napkörüli pályájának átmérője.

7. ATOMI ANYAG

¹ Minden anyag a naprendszerben uralkodó rendnek megfelelően keletkezik. Minden kis energia-világegyetem középpontjában van az anyagi létnek egy viszonylag állandó, aránylag mozdulatlan, központi része. Ez a központi egység háromszoros megnyilvánulási képességgel van felruházva. Ezen energiaközponthoz végtelenszámú, de hullámzó pályákon forgó energia-egységek veszik körül, melyek nemigen hasonlíthatók az égitesthalmazok, mint például a ti naprendszerek, napja körül keringő bolygókhoz.

² ¶ Az atomban az elektronok az arányokat tekintve olyan távolságra keringenek a központi proton körül, mint amennyire a bolygók a naprendszer napja körül. A tényleges mérethez viszonyítva az atommag és a belső elektronhéj között ugyanaz a viszonylagos távolság van meg, mint a belső bolygó, a Merkúr, és a napotok között.

³ Az elektronok tengelykörüli forgása és az atommag körüli keringésük az emberi elme számára felfoghatatlan, és akkor még ott van az elektront alkotó ultimatonok sebessége is. A rádium pozitív töltésű részecskéi másodpercenként tizenhatezer kilométeres sebességgel távoznak, míg a negatív töltésűek kilépéskor csaknem eléri a fénysebességet.

⁴ ¶ A helyi világegyetemek tízedes szerkezetűek. Egy kettős világegyetemben a térenergianak éppen száz különböző atomi anyagiasulása létezik; a Nebadonban a lehetséges anyagszerveződéseknek ez a legnagyobb száma. E száz anyagforma szabályos sort alkot, amelyben egy és

száz közötti elektron kering a központi, viszonylag állandó atommag körül. A különböző energiák e rendezett és egymástól függő szerveződése alkotja az anyagot.

⁵ Nem minden világ felszínén lelhető fel száz különböző elem, de valamiképpen mind jelen van, mindig is jelen volt vagy éppen kialakulóban van. A bolygó eredetére és fejlődésére jellemző feltételek határozzák meg, hogy a száz közül hány atomi fajta lesz észlelhető. A nehezebb atomok sok világ felszínén nem találhatóak meg. Az ismert nehezebb elemek még az Urantián is hajlamosak a bomlásra, amint azt a rádium viselkedése is mutatja.

⁶ Az atom egyensúlyi állapotának biztonsága a magban lévő, villamosan semleges neutronok számától függ. A vegyi tulajdonságokat teljes mértékben a szabadon keringő elektronok működése szabja meg.

⁷ ¶ Az Orvontonban természetes körülmények között még sohasem képződött száznál több pályaelektront tartalmazó atomi rendszer. Amikor egy százegyedik atomot vittünk be mesterségesen a pályamezőbe, akkor az eredmény mindig a központi proton azonnali szétesése volt, melyet erőteljes elektron kisugárzás és más energiák fel szabadulása kísért.

⁸ ¶ Bár az atomok egy és száz között tartalmazhatnak pályaelektronokat, csak a nagyobb atomok külső tíz elektronja kering a központi mag körül meghatározott és elkülönült egységekként, érintetlenül és zártan befutva a pontos és meghatározott pályákat. A maghoz legközelebb eső harminc elektront igen nehéz különálló és rendezett testként észlelni vagy kimutatni. Az elektronok számától függetlenül a maghoz való közelség vonatkozásában minden atomban ilyen arányban érvényesül ez a viselkedés. Minél közelebb van a mag, annál kevésbé egyedi az elektronok jellege. Az elektron hullámszerű energia-jellege úgy jön létre, hogy az elektron az összes alacsonyabb atompályát betölti; ez leginkább az atommaghoz legközelebbi elektronokra igaz.

⁹ A harminc legbelső pályaelektron rendelkezik ugyan egyediséggel, energiarendszereik azonban hajlamosak összekapcsolódni, összekötik egymással az elektronokat és ez közelítőleg érvényes a pályákra is. A következő harminc elektron alkotja a második családot, vagy energiasávot, és azok egyedi jellege is határozottabb, az anyagi részecskék sokkal jobban szabályozzák a kísérő energiarendszereiket. A következő harminc elektron, a harmadik energiasáv még egyedibb és az elektronok még elkülönültebb és meghatározottabb pályákon keringenek. Az utolsó tíz elektron, melyek csak a tíz legnehezebb elemekben vannak jelen, igen nagy önállósággal bírnak, és ezért képesek többé-kevésbé szabadon kilépni a mag ellenőrzése

alól. E negyedik és legkülső elektroncsoport tagjai a legkisebb hőmérséklet- vagy nyomásváltozásra megszöknek a központi mag hatóteréből, amint azt az urán és rokon-elemeinek természetes bomlása is mutatja.

¹⁰ Az első huszonhét atom, melyek pályaelektronjainak száma egy és huszonhét között van, sokkal könnyebben megérthető, mint a többi. Huszonnyolctól fölfelé a Korlátlan Abszolút feltételezett jelenlétének kiszámíthatatlansága egyre jobban megmutatkozik. Ugyanakkor az elektronok e kiszámíthatatlan viselkedését részben az ultimatonok tengelykörüli eltérő sebessége és megmagyarázhatatlan „összezsúfolódási” hajlandósága is befolyásolja. Egyéb — fizikai, villamos, mágneses és gravitációs — hatások szintén közrejátszanak az elektronok különféle viselkedésében. Az atomok tehát hasonlítanak az emberekhez, ami a kiszámíthatatlanságukat illeti. Az adatsor-vizsgálók törvényeket állíthatnak fel nagyszámú atom vagy személy viselkedésének előrejelzésére, de egyetlen atomra vagy személyre ezek a szabályok sohasem alkalmazhatók.

8. ATOMI ÖSSZETARTÓ ERŐ

¹ Jóllehet a parányi atomi energiarendszer fenntartásában a gravitáció az egyik tényező, e fizikai egységekben és közöttük jelen van egy nagy és ismeretlen energia is, az alapvető atomi felépítés és az általános viselkedés titka, egy, az Urantián még felfedezendő erő. Ez az egyetemes hatás az ezen apró energia-szerveződés tartalmazta térrészt teljes egészében áthatja.

² Az atom elektronközi tere nem üres. Az atomban ezt az elektronközi teret olyan hullámszerű megnyilvánulások gerjesztik, melyek az elektronok sebességével és az ultimatonok forgásával tökéletesen tartják az ütemet. Az átalatok ismert pozitív-negatív vonzás nem felel meg teljesen ennek az erőnek; a viselkedése ezért néha kiszámíthatatlan. Ez a meg nem nevezett hatás a Korlátlan Abszolút térerő jellegű visszahatásának tűnik.

³ ¶ Az atom töltött protonjait és a töltéssel nem rendelkező neutronjait az elektron tömegénél 180-szor nagyobb tömegű részecske, a mezotron váltakozó jellege tartja össze. A mezotron hatása nélkül a protonok villamos töltése szétvetné az atommagot.

⁴ Az atomok szerkezete olyan, hogy sem a villamos, sem a gravitációs erők nem tudnák egybetartani a magot. A mag egységét a mezotron ellentett jellegű összetartó képessége tartja fenn, amely képes a töltött és nem töltött részecskéket együtt tartani a felsőbbrendű térerő-tömeg terének és annak köszönhetően, hogy a protonokat és a neutronokat állandó helycserére kényszeríti. A mezotron arra készíti a nukleonok villamos töltését, hogy megállás nélkül cserélődjenek a protonok és neutronok között.

A nukleon a másodperc egy végtelenül rövid részében töltött proton, a következőben pedig nem töltött neutron. És ez az állandó energiaállapot-változás olyan elképzelhetetlenül gyorsan zajlik, hogy a villamos töltésnek semmi esélye sincs bomlasztó hatás kifejtésére. A mezotron tehát „energiaszállító” részecskeként viselkedik, mely nagymértékben hozzájárul a magegyensúly fenntartásához.

⁵ A mezotron jelenléte és tevékenysége egy másik atomi talányt is megold. Az atomok a radioaktív bomlás során sokkal több energiát bocsátanak ki, mint az várható lenne. Ez a sugárzási többlet a mezotron „energiaszállító” szerepkörének megszűnéséből származik, mely maga ezáltal közönséges elektronná alakul át. A mezotron szétesését bizonyos kisméretű, töltéssel nem rendelkező részecskék kisugárzódása is kíséri.

⁶ A mezotron létezésével megmagyarázható a nukleonok némely összetartási tulajdonsága, de mindez nem alkalmazható a proton-proton, illetőleg a neutron-neutron adhézió jelenségének magyarázatához. Az atomok összetartásbeli egységét biztosító, látszólag képtelen és nagy erő az Urantián ez ideig még fel nem fedezett energiaforma.

⁷ A bolygókat érő szakadatlan térsugárzásban bőven előfordulnak mezotronok is.

9. A TERMÉSZETBÖLCSELETEK

¹ Nemcsak a vallás épül megkövesedett felfogásra; a természetbölcseletek szintén hajlanak a tantételekhez való szolgai alkalmazkodásra. Amikor egy neves vallási tanítómester azzal indokolta meg a hetes szám alapvető fontosságát a természetben, hogy az ember fején is éppen hét nyílás van, akkor, ha jobban értett volna a vegyészethez, a fizikai világ egy valós jelenségére alapozhatta volna az álláspontját. Az idő és tér minden fizikai világegyetemben, a tízes energia-szerkezet egyetemes jellege mellett, az anyag kialakulásának hétszeres elektron-valósága is lépten-nyomon megnyilvánul.

² A hetes szám alapvető jelentőségű a központi világegyetemben és a sajátosságok belső, szellemi átviteli rendszerében, míg a tízes szám, a tízes rendszer, az energia, az anyag és az anyagi teremtés sajátossága. Ugyanakkor az atomok világa is mutat bizonyos, hetes elrendeződésű, ismétlődő sajátosságokat — az ezen anyagi világ által viselt anyajegy ez, mely annak távoli, szellemi eredetére utal.

³ A teremtő szerveződés e hétszeressége a vegytan területén hasonló fizikai és vegyi tulajdonságok hetes elrendeződésében is megnyilvánul, ha az elemeket tömegszámuk szerint rendezzük. Az urantiai elemek ily módon való sorba rendezése esetén bármely adott tulajdonság vagy sajátosság minden hetedik elemnél megjelenik. Ez a hetesalapú, ismétlődő váltakozás egyre kisebb mértékben és elég

változatosan az elemek ismétlődést mutató teljes rendszerében megfigyelhető, a legjellegzetesebben azonban a sor elején álló, kisebb atomi csoportoknál van jelen. Egy tulajdonságot kiválasztva, bármely elemről indulunk is ki, az adott tulajdonság hat egymást követő elemen keresztül változik, de a nyolcadik elemnél várható az újramegjeleneése, azaz a vegyileg hatóképes nyolcadik elem hasonlít az elsőre, a kilencedik a másodikra, és így tovább. A fizikai világ e ténye kristálytisztán mutatja az ősi energia hétszeres felépítését, valamint az idő és tér teremtésrészei hétszeres változatosságának alapvető valóságát. Érdeemes felfigyelni arra is, hogy a természetes színkép hét alapszínből áll.

⁴ De a természetbölcseleteknek nem minden feltételezése igaz; itt van például a feltételezett éter, az emberiség elmés próbálkozása, hogy a tér ismeretlen jelenségeit összefoglalja. A világegyetem bölcseletét nem lehet az úgynevezett tudományos megfigyelésekre építeni. Ha a tudós nem figyelheti meg magát az átalakulást, akkor hajlik ama lehetőség tagadására, hogy a lepke a hernyóból lesz.

⁵ Az élőlénytani rugalmassággal együtt járó fizikai állandóság csakis a teremtés Főépítészének közel végtelen bölcssége folytán lehet jelen a természetben. Csakis a tapasztalás-meghaladó bölcsség képes valaha is egyszerre ilyen állandó és ily kellően rugalmas anyagi egységeket tervezni.

10. A VILÁGEGYETEM NEM-SZELLEMI ENERGIARENDSZEREI (AZ ANYAGI ELMERENDSZEREK)

¹ A viszonylagos mindenségrendi valóságnak, a paradicsomi monota abszolútságától a tértenciál abszolútségig terjedő végtelen sodrása az Első Forrás és Középpont nem-szellemi valóságainak kapcsolódásaiban végbemenő bizonyos változásokra utal — ama valóságokról van szó, melyek a tértenciálban rejlenek, a monotában nyilvánulnak meg, és a közbenső mindenségrendi szinteken átmenetileg megjelennek. A világegyetemek Atyjában keringő eme végtelen energiakör abszolút, és mint abszolút, sem valóságában, sem jelentőségében nem terjeszthető ki; mindazonáltal a Legfőbb Atya most is — ahogy mindig — a tér-idő és a tér-időt meghaladó jelentéstartalmak örökké terjeszkedő színterében teljesíti ki önmagát, a változó viszonyok egy olyan színterében, ahol az energia-anyag az élő és személyes elme élményelvi törekvésein keresztül kerül az élő és isteni szellem egyre teljesebb felülete alá.

² A világegyetem nem-szellemi energiái a különböző szintű nem-Teremtő elmék élő rendszereiben különböző

szinteken egyesülnek újra, melyek közül néhányat az alábbiak szerint lehet jellemezni:

³ ¶ 1. *Segédelőtti-szellemi elmék.* Az ilyen elme nem tapasztal, és számukra a lakott világokon a Fizikai Főszabályozók segédkeznek. Ez gépies elme, a legkezdetleгеbb anyagi létformák nem tanítható értelme, de a nem tanítható elme a kezdetleges bolygói élet mellett számos szinten is működik.

⁴ ¶ 2. *Segéd-szellemi elmék.* A tanítható (nem gépies) anyagi elme-szinten a hét elmeszellem-segédjén keresztül tevékenykedő helyi világegyetemi Anyaszellem segédkezése ez. Ezen a szinten az anyagi elme úgy tapasztal: mint ember alatti (állati) értelem az első öt segédben; mint emberi (erkölcsi) értelem a hét segédben; mint emberfeletti (közteslényi) értelem a két utolsó segédben.

⁵ ¶ 3. *Kibontakozó morontia elmék* — a helyi világegyetemek emelkedő létpályáiban fejlődő személyiségek kiteljesedő tudata. Ez a helyi világegyetemi Anyaszellemnek és a Teremtő Fiúnak a közös adománya. Ezzel az elmeszinttel együtt jár a morontia-fajta élethordozó szerveződése, a helyi világegyetemek Morontia Erőtér-felügyelőinek tevékenysége révén létrejövő anyagi és szellemi egységbe rendeződés. A morontia elme mind az 570 morontia létformában másként működik, az elért egyre magasabb szinteken egyre tökéletesebben képes társulni a mindenségrendi elmével. Ez a halandó teremtmények fejlődési pályája, de egy Világegyetemi Fiú és egy Világegyetemi Szellem is adományozhat nem-morontia rendű elmét a helyi teremtésrészek nem-morontia gyermekeinek.

⁶ ¶ *A mindenségrendi elme.* Ez az idő és tér hétszer különvált elméje, melynek egy-egy szakasza számára a hét felsőbb-világegyetem egyikéhez tartozó Tökéletes Szellem segédkezik. A mindenségrendi elme magába foglal minden végeselme-szintet, és ő hangolja össze tapasztalásilag a Legfelsőbb Elme evolúciós-istenségi szintjeivel és tapasztalás-meghaladóan az abszolút elme lételvi szintjeivel — az Együttes Cselekvő közvetlen köreivel.

⁷ A Paradicsomon az elme abszolút; a Havonában abszonit; az Orvontonban véges. Az elme mindig az élő segédkezés jelenlét-működését, valamint különböző energiarendszereket von maga után, és ez minden szintű és minden fajta elmére igaz. De a mindenségrendi elmén túl már egyre nehezebb bemutatni az elme és a nem-szellemi energia kapcsolódásait. A Havona elme nem éri el az abszolút szintet, de meghaladja az evolúciósat; lételvi-élményelvi lévén közelebb áll az abszonitához, mint a nektek kinyilatkoztatott bármely más fogalom. A paradicsomi elme meghaladja az emberi felfogóképességet; ez lételvi, nem-tér és nem-idő jellegű. Mindazonáltal az összes, e felsorolt elmeszint érvényesülését korlátozza az Együttes

Cselekvő egyetemes jelenléte — a paradicsomi Istenelme elme-gravitációs befolyása.

11. VILÁGEGYETEMI MŰKÖDÉSI RENDEK

¹ Az elme értékelésénél és megismerésénél emlékeztünk arra, hogy a világegyetem nem gépies és nem is varázslatos alapon működő; a világegyetem elme-teremtette, törvénynek engedelmeskedő működési rend. De míg a természeti törvények a gyakorlatban olyasmiben működnek, ami a fizikai és a szellemi kettős birodalmának tűnik, ezek a valóságban mégis egyek. Minden anyagivá lényegülés eredeti oka az Első Forrás és Középpont, és egyúttal az összes szellem első és végső Atyja. A paradicsomi Atya a Havonán kívül személyesen csak mint tiszta energia és mint tiszta szellem jelenik meg — mint a Gondolatigazitók és egyéb hasonló részek.

² ¶ A működési rendek nem uralják a teremtésösszeséget; a világegyetemek mindenségét *teljes egészében* elme tervezte, elme alkotta meg és elme irányítja. De a világegyetemek mindenségének isteni működési rendje mindent összevéve túlságosan tökéletes az ember véges elméjének tudományos módszereihez viszonyítva, semhogy a végtelen elme irányító jellegének akár halvány nyomát is ki lehetne mutatni. Ugyanis ez a teremtő, szabályozó és fenntartó elme nem anyagi elme és nem is teremtményi elme; ez az isteni valóság teremtői szintjein és szintjeiből működő szellem-elme.

³ Az elmének a világegyetemi működési rendekben való kimutathatóságára és felfedezhetőségére irányuló képesség teljes egészében az ilyenfajta vizsgálódást folytató kutató elme adottságaitól, felfogó- és befogadóképességétől függ. Az idő és tér energiáiból alkotott tér-idő elmék ki vannak téve az idő és a tér működési rendjeinek.

⁴ ¶ A mozgás és a világegyetemi gravitáció a világegyetemek mindensége személytelen tér-idő működési rendjének két oldala. A szellemre, az elmére és az anyagra való gravitációs válasz szintjei meglehetősen függetlenek az időtől, de a valóságnak csak a valódi szellemszintjei függetlenek a tértől (térfüggetlenek). A világegyetem magasabb elmeszintjei — a szellem-elme szintek — szintén lehetnek térfüggetlenek, de az anyagi elme szintjei, mint amilyen az emberi elme is, érzékenyek a világegyetemi gravitációs hatásokra, és ezen érzékenységüket csak a szellem-azonosulás során, fokozatosan vetik le magukról. A szellem-valóság szinteket a szellem-tartalmuk alapján lehet azonosítani, és a szellemlényegűség az időben és térben fordított arányban áll az egyenes irányú gravitációs válasszal.

⁵ Az egyenes irányú gravitációs kölcsönhatás a nem-szellemi energia mennyiségi mértéke. Minden anyagi tömeg — rendezett energia — e vonzás hatása alatt áll, kivéve, ha mozog és elme hatása éri. Az egyenes irányú gravitáció a nagy-mindenségrend rövid hatótávolságú összetartó ereje, némiképp úgy, mint ahogy az atomon belüli összetartó erők a kis-mindenségrend rövid hatótávolságú erői. A fizikailag anyagiassult energia, melynek szerveződése az úgynevezett anyag, nem képes haladni a térben anélkül, hogy egyenes irányú gravitációs visszahatást ne váltana ki. Noha az ilyen gravitációs kölcsönhatás közvetlenül az anyagmennyiséggel arányos, a közbenső tér úgy módosítja, hogy a távolság négyzetével való osztással számítható érték a végeredményt csak durván közelíti. A tér végül is azért győzi le az egyenes irányú gravitációt, mert számos anyagfeletti erőből származó ellengravitációs hatások vannak jelen benne, mely erők a gravitációs hatás és minden arra adott válasz semlegesítését végzik.

⁶ ¶ A nagyon összetett és a meglehetősen önműködő jellegű mindenségi működési rendek mindig is hajlamosak a teremtő vagy alkotó, bent lakozó elme jelenlétét elrejteni mindazon értelmes lények elől, melyek magának a működési rendnek a természetéhez és felfogóképességéhez képest sokkal alacsonyabb világegyetemi szinteken állnak. Ezért szükségszerű, hogy a felsőbb világegyetemi működési rendek az alacsonyabb rendű teremtmények számára elme nélkülüként jelenjenek meg. Az ilyen végkövetkeztetés alól talán csak a *nyilvánvalóan önfenntartó világegyetem* bámulatos jelenségében megmutatkozó elme-felruházottság feltételes következtetése lenne kivétel — de ez már inkább a bölcelet, mintsem a tényleges tapasztalás területéhez tartozik.

⁷ Lévén, hogy elme hangolja össze a világegyetemet, ezért a működési rendek nem lehetnek mereven rögzítettek. A mindenségrendi önfenntartással összekapcsolódó fokozatos evolúció jelensége egyetemes. A világegyetem fejlődési készsége kimeríthetetlen a végtelen önkéntelenségében. Az összarányos egység felé haladást, a kapcsolódások örökké növekvő összetettségére épülő kiteljesedő élményelvi egységbe rendeződést kizárólag céltudatos és uráló elme valósíthatja meg.

⁸ Minél magasabb szinten kapcsolódik össze a világegyetemi elme valamely világegyetemi jelenséggel, annál nehezebben értik meg azt az alacsonyrendű elmék. És mivel a világegyetemi működési rend elméje teremtő szellem-elme (vagy még inkább az elmekészséggel bíró Végtelen), ezért azt a világegyetem alacsonyrendű elméi soha nem fedezhetik fel, illetőleg nem észlelhetik, az emberi elme, mint a *legalacsonyabb rendű* elme pedig végképp nem.

A fejlődő állati elme, mely ugyan a természeténél fogva Isten-kereső, nem egyedül és önmagától Istent ismerő.

12. MINTA ÉS FORMA — AZ ELME FÖLÉRENDELTSÉGE

¹ A működési rendek fejlődése maga után vonja és jelzi a teremtő elme rejtett jelenlétét és irányító jellegét. A halandói értelem önműködő működési rendeket érzékelő, tervező és alkotó képessége az emberi elmenek, mint a bolygón egyeduralkodó befolyásnak a felsőbbrendű, termékeny és céltudatos sajátosságait mutatja. Az elme tevékenysége mindig a következőkre irányul:

² 1. Anyagi működési rendek teremtése.

³ 2. Ködös rejtélyek megoldása.

⁴ 3. Távoli helyzetek felmérése.

⁵ 4. Gondolati rendszerek alkotása.

⁶ 5. Bölcsességcélok elérése.

⁷ 6. Szellemszintekre való eljutás.

⁸ 7. Az isteni végzetek — a legfelsőbb, a végleges és az abszolút — beteljesítése.

⁹ ¶ Az elme mindig alkotó. Az állati, halandói, morontiai, szellemi felemelkedő lény vagy a véglegességet elérő egyed elme-felruházottsága mindig képes az élő teremtményi azonosságnak megfelelő és használható testet létrehozni. De a személyiség tényleges megnyilvánulása vagy a személyazonosság mintája, mint olyan, nem fizikai, elmei vagy szellemi energia megnyilvánulás. A személyiségalak az élőlény *minta* jellege; ez foglalja magába az energiák *elrendezését*, és ez az étellel, valamint a mozgással együtt alkotja a teremtményi lét *működési rendjét*.

¹⁰ Még a szellemlényeknek is van alakjuk, és ezek a szellemalakok (minták) valóságosak. Még a legfelsőbb rendű szellemszemélyiségek is rendelkeznek alakokkal — a személyiség-jelenlétek minden értelemben hasonlóak az urantiai halandói testekhez. A hét felsőbb-világegyetemben előforduló szinte minden lénynek van alakja. De ez alól azért van néhány kivétel is: A Gondolatigazítóknak addig nincs alakjuk, amíg halandó társuk továbbélő lelkével nem egyesülnek. A Független Hírvivőknek, az Ihletett Háromsági Szellemeknek, a Végtelen Szellem Személyi Segédeinek, a Gravitációs Hírvivőknek, a Tapasztalás-meghaladó Adatrögzítőknak és bizonyos más rendeknek szintén nincs észlelhető alakjuk. Ám ők a kevés kivétel jellegzetes esetei; a nagy többségnek van igazi személyiségi alakja, mégpedig egyedi, felismerhető és személyesen is elkülöníthető alakja.

¹¹ A mindenségrendi elme kapcsolata és az elmeszellem-segédek segédkezése megfelelő fizikai szentélyt alakít

ki a fejlődő emberi lény számára. A morontia elme hasonlóképpen hoz létre egyedi morontia alakot minden halandó túlélőnek. Miként minden emberi lény halandó teste személyes és rá jellemző, úgy a morontia alak is az azt uraló alkotó elméhez egyedileg és megfelelően szabott. A morontia testek sem hasonlítanak jobban egymásra, mint az emberi testek. A Morontia Erőtér-felügyelők biztosítják és a kísérő szeráf továbbítja azt a tagolatlan szerveződésű morontia anyagot, mellyel a morontia élet megkezdheti működését. És a morontia élet után nyilvánvalóvá válik, hogy a szellemalakok éppen úgy különbözők, személyesek és a bennük lakozó szellem-elme sajátosságait mutatják.

¹² ¶ Ti az anyagi világban úgy gondoljátok, hogy a testnek van szelleme, mi azonban úgy tartjuk, hogy a szellem öltött anyagi testet. Az anyagi szemek valóban a szellemtől született lélek ablakai. A szellem az építész, az elme az építőmunkás, a test pedig az anyagi építmény.

¹³ ¶ A fizikai, a szellemi és az elme-energiák, mint olyanok, tiszta állapotukban az érzékelhető világegyetemek tényleges valóságaiként nem teljes kölcsönösséggel hatnak egymásra. A Paradicsomon a három energia egymás mellé van rendelve, a Havonában ezeket összhangba hozzák, míg a véges tevékenységek világegyetemi szintjein az anyagi, az elme- és a szellemi fölérendeltség legváltozatosabb formái fordulnak elő. Az idő és tér személytelen helyze-

teiben a fizikai energia először uralkodónak tűnik, de az is látszik, hogy minél jobban megközelíti a szellem-elme működése az isteniséget a célban és a felsőséget a cselekedetben, annál meghatározóbbá válik a szellemszakasz; hogy a végleges szintjén a szellem-elme egyeduralma már majdnem teljessé válhat. Az abszolút szintjén természetesen már a szellem a meghatározó. És onnantól kezdve szerte az idő és tér teremtsrészein, ahol csak egy isteni szellemvalóság jelen van, amikor csak egy valódi szellem-elme működik, mindig van esély ama szellemvalóság anyagi vagy fizikai lenyomatának létrejöttére.

¹⁴ A szellem a teremtő valóság; a fizikai lenyomat a szellemvalóság tér-idő tükörképe, a szellem-elme alkotó tevékenységének fizikai következménye.

¹⁵ Az elme irányító jellege az anyaggal szemben általános, éppen úgy, ahogy maga az elme a szellem teljes felügyelete alatt áll. És a halandó ember esetében csak a magát a szellemirányításnak szabad akaratából alávető elme remélheti, hogy a halandói tér-idő létet túléli úgy, mint örökkévaló szellemvilágbeli halhatatlan gyermeke a Legfelsőbbnek, a Véglegesnek és az Abszolútnak: a Végtelennek.

¹⁶ [Közreadta egy, a Nebadonban szolgáló Fenséges Hírvivő Gábrriel felkérésére.]